

Halmstads nya månadstidning | maj 2015

BRUS!

*Premiär
på Punch!*

Allt om
PRIDE

*Thomas
Müller*

Gumball
3000

5xPod

*Konst
& Jesper*

maj
2015

Foto & konst med Jesper Molin

| Text: Martina Lindh-Lidberg | Foto: Anders Sällström |

Jesper Molin är frilansfotografen med många intressen, när han inte står bakom kameran kan han ofta ses rulla bräda i Slottsmöllans Skatepark.

Till vardags är Jesper reklamfotograf med egen studio. Konsten är något han ägnar sig åt vid sidan av men hans projekt har fått stor framgång både nationellt och internationellt. Att skippa reklamfotograferingen helt och bara satsa på konsten är dock inte aktuellt, Jesper säger sig behöva båda världar för att hitta balans. – Det är ju tack vare inkomsterna från reklamfotograferingarna jag kan hålla på med konsten i den utsträckning jag gör, berättar Jesper. Visst kommer det in någon krona från konstprojekten också, men det är ofta väldigt dyra projekt. Jag tycker faktiskt att det är skönt att kunna göra både och, konsten är ganska krävande och då är det skönt att få lufta av sig i de andra uppdragen. Där får jag möjlighet att komma med kreativ input men behöver inte alltid vara den som bestämmer och fattar alla beslut.

Att konstprojekten blir en dyr historia är inte så konstigt för här går Jesper verkligen all-in. Ett av hans pågående projekt handlar om robotar och för att kunna genomföra detta specialbeställde han en robotdräkt från USA. Dräkten är tillverkad av samma företag som gjorde dräkten till Iron Man och Jesper erkänner att den kostade ett antal månadslöner. – När jag designade dräkten ville jag göra det med inspiration av klassiska robotar. Jag har alltid fascinerats av robotar, gillar science fiction och har sett en uppsjö med filmer. Jag har funderat

en hel del på hur det kommer att bli i framtiden och om robotar då blir en del av vår vardag. Kommer vi att ha robotar som sällskap, blir vi en enad mänsklighet mot robotarna och kommer vi i så fall att uppleva någon sorts omvänd rasism?

Oavsett vilket projekt han ägnar sig åt så går han hela vägen, men han inser också det paradoxala i situationen.

– Jag har gjort flera projekt där jag vänder mig mot konsumtionssamhället men samtidigt lägger jag själv hur mycket pengar som helst för att få till rekvisitan. Jag köper dyra exklusiva samlarbilar i originalförpackning, där jag bara sliter upp förpackningen och kastar den. Jag har köpt blommor för tiotusentals kronor och vad löshår, klänningar och smycken går loss på ska vi bara inte tala om.

Ett av Jespers större projekt är Yes Baby som han höll på med under tre års tid. – Jag har plåtat mycket mode och där handlar det hela tiden om att man ska vara extremt snygg och att allt ska se perfekt ut, säger Jesper. Idén till Yes Baby föddes faktiskt under ett modeuppdrag, efter plåtingen gick jag längs en korridor där det hängde stora djurhuvuden på väggen, så kom modellen gående och när hon passerade, endast iklädd pälsväst och trosor, blev hon plötsligt en av troféerna. Jag var tvungen att be henne stanna upp så jag kunde ta bilden och det blev upprinnelsen till hela det projektet.

I Yes Baby reflekterar Jesper över hur vi förändrar våra kroppar i vår strävan efter högre status. Vi köper dyra kläder och

coola bilar, men för vems skull gör vi det egentligen? Reflekterar vi någonsin över våra egna behov och känslor eller gör vi det bara för att behaga vår omgivning?

I konstprojektet Somebody or nobody har Jesper utforskat vad det är vi egentligen kallar vackert. Genom att duplicera den ena ansiktshalvan har han skapat helt symmetriska ansikten, och olikheterna i bilderna beroende på om det är vänster eller höger halva som används är slående. När han sätter porträtten jämte varandra vet man inte längre vad det är man ser; Är det samma person, är de syskon, eller bara väldigt lika? Somebody or Nobody är det projekt som fått mest uppmärksamhet internationellt och har blivit omskrivet i många av de stora fotomagasinerna.

Ja, hans projekt är uppskattade både i Sverige och internationellt och Jesper har bland annat ställt ut både i Italien och Berlin, och visst tycker han om att få uppskattning för det han gör, men det finns en viss klivenhet till utställningar.

– Jag har oerhört lätt för att producera men jag har inte sökt mig ut utan det har fått komma till mig. Jag vill inte stå på nån scen och klappa mig för bröstet, jag blir obekvämd då. Om jag hade fått välja hade jag inte varit med på några vernissager heller, visst kan jag förstå nyttan med det men jag hade hellre lagt den tiden i skatehallen med mina kompisar.

I december förra året påbörjade Jesper sitt senaste projekt, och det är enligt honom det mest privata projekt han någonsin gjort. The Beyond är Jespers sätt

att bearbeta det faktum att hans pappa är transsexuell.

– För mig var det här projektet ett måste, i konsten känner jag mig hemma och om jag kan sätta in den här situationen ”hemma” där jag trivs, blir det en genväg och ett lättare sätt att handskas med det. En sådan här sak är väldigt uppenbar visuellt, det har jag valt att förstärka i mina bilder men så ser det naturligtvis inte ut i verkligheten. Men detta är min bild och mitt sätt att tolka det.

Nu har kompisar & bekanta fått träda in i kvinnorollen för att visa hur de ser ut som kvinnor, jag har umgåtts med dem och insett att de fortfarande är samma personer, fast i kvinnokläder. Det är helt fantastiskt att de ställer upp, trots att många av dem har känt sig obekväma, och det är jag så tacksam för!

Men jag inser nu att det egentligen inte är en så svår situation, det tar bara lite tid att förstå. Om man ser det ur ett större perspektiv har det ju ingen egentlig betydelse hur man ser ut, man är samma person ändå.

Namn: Jesper Molin
Ålder: 36 år
Bor: På Bergsgård
Familj: Fru Catarina och sonen Abbe snart två år

3 saker folk inte vet om mig:

1. Jag har aldrig haft ett riktigt jobb (varit anställd i någon annans bolag)
2. Jag kan kanske gå ner i spagat fortfarande
3. Jag är självutnämnd dyslektiker